

79 i Betænkningen har Udvalget gjort en lille Udtalelse angaaende en samlet Overbestyrelse af Anstalterne paa Bøggilgaard, Flakkebjerg og Landerupgaard, Anstalter, der alle have samme Karakter, hvorfor man mener, at de burde ligge under samme Ministerium, hvad enten nu de vedkommende Ministre ved at forhandle derom, ville finde det rigtig, at de bleve lagte under Kirke- og Undervisningsministeriet eller under Justitsministeriet. — Under Nr. 83 i Betænkningen findes Vaisenhuset omhandlet. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at uagtet Finansudvalget gjentagne Gange har udtalt sig for en fuldstændig Omordning af dette Institut, og uagtet ligeledes et af Folkethinget ifjor nedsat Udvalg om et særskilt Spørgsmaal har sluttet sig til den samme Betragtning om Anstaltens Omordning i det Hele ved Rigsdagens Medvirkning, har dog den høitagtede Minister ikke troet at kunne gaa den saaledes anviste og i Forholdene — saaledes forekommer det Udvalget — særdeles vel begrundede Veie. Man har indledet Forhandlinger med Vaisenhusets Direktion og Stiftsøvrigheden, og derefter er der ved kongelig Resolution fastsat en Ordning, hvorefter der skal tilflyde Landsdelene udenfor Sjælland et Beløb af i Alt 4,680 Rd., medens Anstalten har en aarlig Indtægt af 28,000 Rd., og de øvrige 23 a 24,000 Rd. skulde saa forblive ved Hovedanstalten i Kjøbenhavn, som tillige skulde være Anstalt for Sjælland. Man tænker sig derhos Muligheden af, at der kan oprettes i hver Stiftsstad et mindre Stiftsveisenhus, som saa kunde faae det Tilskud, som skulde tilfalde den enkelte Provinds. Man maatte kunne antage, at ligesom Stiftsøvrigheden her kunde gaa ind paa denne Ordning, saaledes var det ikke usandsynligt, at Stiftsøvrigheden, der bor i Stiftsstaden, ogsaa kunde synes, at det var en passende Ordning, naar der kom en lille Anstalt i selve Stiftsstaden. Man har tidligere forment, at det var uheldigt, at denne Anstalt drog Børnene til Kjøbenhavn, rev dem bort fra deres Slægtninge, selv om de vare forældreløse, ligesom ogsaa fra den Erhvervsmaade, der naturligvis var dem anvist, og opdrog dem her i Byen under forandrede Forhold. Det Væsentlige i det Paaankede bliver imidlertid ved den nye Ordning uforandret efter den nævnte Kongelige Resolution. Man har dernæst troet, at de Beløb, som burde gaa ud fra Kjøbenhavn til de øvrige Landsdele efter en ligeligere Fordeling, vilde blive hensigtsmæssigere anvendte, naar der gaves Tilskud til saadanne Skoler for faderløse Børn, som ville opstaa og allerede ere begyndte at opstaa hist og her, ledede af Mænd, der have Drift og Ene i den Retning. Udvalget fastholder derfor den tidligere Stilling til denne Sag og kan ikke finde sig tilfredsstillet ved den Ordning, der er truffen, og Flertallet mener, at forsaavidt det fremsatte Ønske ikke forinden er bleven opfyldt, vil der her saavel som med Hensyn til Dpforsingshuset være en Op-

gave for den forventede parlamentariske Kommission. I en Skrivelse, som findes i Betænkningen Nr. 84 er det nævnt, at man har i Sinde at sælge den gamle Vaisenhuset tilhørende Gaard paa Store Kjøbmagergade og opføre en ny. Det nævnes, at Ministeren allerede under 17de August f. U. har bifaldet et Forslag fra Direktionen om, at Affattelsen af Legning og Overslag til den eventuelle nye Bygning maatte udbydes til Konkurrence. Saavidt var man altsaa kommen den 17de August 1872. For Udvalget har ikke det Spørgsmaal ligget for, hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt at sælge den gamle Gaard paa Store Kjøbmagergade. Hensigtsmæssigheden deraf vil vistnok forøvrigt frembyde sig af sig selv, naar Omordningen fandt Sted. Spørgsmaalet om, hvorvidt Opførelsen af en ny Bygning, afsættet efter den mere indskrænkede Anstalt, der vilde blive tilbage her for Kjøbenhavns Vedkommende, naar den af Udvalget indtraadte Ordning maatte befinde sig hensigtsmæssig, har heller ikke foreligget for Udvalget. Man kan ikke sige Noget derom. Det er Noget, der maatte afhænge af Overveielser i sin Tid; men man har fundet det rigtig at udtale, at man i alt Fald ikke kunde billige, at der opføres en ny Bygning, beregnet paa den Tilgang, som Resolutionen forudsætter, eftersom man i det Hele ikke kan billige den Ordning, som ligger til Grund for Resolutionen. Under Nr. 86 har Udvalget fortellig omtalt de Afstykker, der har faaet leveret angaaende Opførelsen af det nye kongelige Theater, og man har tilføjet, at man ikke har fundet Noget at indvende mod disse Oplysninger. Efter hvad der er mig sagt er det offentlig fremsat, at de Beløb, der i Loven ere beregnede til den nye Theaterbygning, ikke ville slaa til til Bygningens Opførelse, og at det derfor var heldigt, at man havde samlet en Reservefond af 80—100,000 Rd., da man saa havde den at ty til. Jeg tror, at denne Meddelelse, der saaledes offentlig kan være kommen frem, beror paa en fuldstændig Misforstaaelse. Der er sluttet Kontrakt mod Kaution med paalidelige Bygningsentreprenører for en bestemt Sum, hvorefter man formener at være indenfor Grændserne af det Beløb, der er beregnet i Loven, og i de Udvalget forelagte Bilag er der ikke fremkommet nogen Anvendning af, at der skulde være Noget i det, at man ikke kunde komme ud af det med den bevilgede Sum. Havde man derimod ikke afsluttet en saadan Kontrakt inden Prisforhøielser paa Udskilligt fremkom, kunde der være Anledning til at frygte derfor, og denne Omstændighed kunde da maasse have foranlediget en ny Overveielse af Spørgsmaalet; men Udtalelsen maa, som sagt, bero paa en Misforstaaelse, naar man ser hen til, hvad der forinden er afgjort. Det er derhos aldeles ubegrundet at antage, at man skulde kunne ty til denne Reservefond. Man kan ligesaa lidt søge Midler til Forøgelse af Bygningskapitalen ad